

3. Czy dwa żądania, z których jedno opiera się na odpowiedzialności kontraktowej, a drugie na odpowiedzialności deliktowej, lecz wynikające z tego samego stosunku prawnego, takiego jak wykonywanie funkcji członka zarządu, należy uznać za mające tę samą podstawę?
4. W drugim przypadku, czy art. 33 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001, na podstawie którego orzeczenie staje się częścią obrotu prawnego w państwach członkowskich w takim samym zakresie i z takimi samymi skutkami jak w państwie członkowskim, w którym zostało wydane, wymaga odniesienia się do prawa sądu pochodzenia, czy też zezwala na zastosowanie prawa sądu, do którego zwrócono się o wydanie orzeczenia, w odniesieniu do związanych z nim skutków procesowych?”

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2007, L 174, s. 28; Dz.U. 2009, L 311, s. 35.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 25 listopada 2021 r. – XXX/État belge zastępowane przez Secrétaire d'État à l'Asile et la
Migration**

(Sprawa C-711/21)

(2022/C 64/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXX

Druga strona postępowania: État belge zastępowane przez Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4, 7 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 5, art. 6 ust. 6 i art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (¹), analizowane w świetle wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r., Gnandi, C-181/16, należy interpretować w ten sposób, że sąd rozpoznający skargę na decyzję nakazującą powrót wydaną w wyniku decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej nie może, przy ocenie zgodności z prawem decyzji nakazującej powrót, uwzględnić zmian okoliczności, które w świetle wspomnianego art. 5 mogłyby mieć istotny wpływ na ocenę sytuacji, a które zaistniały przed zakończeniem przez Conseil du contentieux des étrangers (sądu do spraw cudzoziemców, Belgia) postępowania w przedmiocie udzielenia ochrony międzynarodowej?
- 2) Czy okoliczności, o których mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, powinny zaistnieć w czasie, gdy cudzoziemiec legalnie przebywa lub jest uprawniony do przebywania na terytorium państwa członkowskiego?

(¹) Dz.U. 2008, L 348, s. 98; sprostowanie Dz.U. 2020, L 67, s. 141.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 25 listopada 2021 r. – XXX/État belge zastępowane przez Secrétaire d'État à l'Asile et la
Migration**

(Sprawa C-712/21)

(2022/C 64/33)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXX

Druga strona postępowania: État belge zastępowane przez Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 5, art. 6 ust. 6 i art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽¹⁾, analizowane w świetle wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r., Gnandi, C-181/16, należy interpretować w ten sposób, że sąd rozpoznający skargę na decyzję nakazującą powrót wydaną w wyniku decyzji o odmowie udzielenia ochrony międzynarodowej nie może, przy ocenie zgodności z prawem decyzji nakazującej powrót, uwzględnić zmian okoliczności, które w świetle wspomnianego art. 5 mogłyby mieć istotny wpływ na ocenę sytuacji, a które zaistniały przed zakończeniem przez Conseil du contentieux des étrangers (sądu do spraw cudzoziemców, Belgia) postępowania w przedmiocie udzielenia ochrony międzynarodowej?
- 2) Czy okoliczności, o których mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, powinny zaistnieć w czasie, gdy cudzoziemiec legalnie przebywa lub jest uprawniony do przebywania na terytorium państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 348, s. 98; sprostowanie Dz.U. 2020, L 67, s. 141.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2021 r. w sprawie T-472/20 i T-472/20 AJ II, Jouvin/Komisja, wniesione w dniu 25 listopada 2021 r. przez Frédéricą Jouvina

(Sprawa C-719/21 P)

(2022/C 64/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Frédéric Jouvin (przedstawiciel: adwokat L. Bôle-Richard)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 26 kwietnia 2021 r. w sprawie T-472/20 i T-472/20 AJ II, Jouvin/Komisja w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim skargę jako prawnie oczywiście bezzasadną;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i przekazanie sprawy Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy oczywiście błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych poddanych ocenie Sądu, błędnego ustalenia przez Sąd treści dowodów oraz naruszenia prawa w zakresie wymaganego standardu dowodowego. Zdaniem wnoszącego odwołanie Sąd naruszył prawo, dokonując błędnej kwalifikacji prawnej poddanego jego ocenie stanu faktycznego. Sąd uznał bowiem, że bardzo duża liczba podmiotów uczestniczących w naruszeniu nie podważa ustalenia Komisji, zgodnie z którym brak jest dowodów na istnienie zmywy między przedsiębiorstwami, których dotyczy złożona przez wnoszącego odwołanie skarga do Komisji. Tymczasem stwierdzenie dużej i rosnącej liczby podmiotów uczestniczących w naruszeniu nie ma na celu wykazania istnienia zmywy, lecz wydaje się być jej konsekwencją.